

AYSEL AYDIN ƏLİZADƏ

YAŞAMAQ

Ağrılarım gülümsədim,
özümdən yüksəldim.
yaxşı adam ola bildim.
Özümə pay olaraq
güzgüdə öpüş göndərdim.
Yaşantılarımı elə sevdim
unuduldu bütün tiranlar.
Həyatımı basdım bağrıma,
saçını sıgalladım illərimin.
Yorğun deyiləm artıq!
Həyatla barışdıq,
yarışdıq arada.
Yan-yana qaçışdıq,
Bir gün önə çıxdım,
səsləndi arxadan: Nə gözəl qaçırsan!
Geri çevrilib göz vurdum ona:
Gözəl günün olsun Həyat!-dedim.

QIZIN HƏYATI

Bir qız vardı
Üzünü dünyanın boşluğuna tutub,
Atalı-analı yetimliyə yaslanıb,
ən yaxın dostlara qısılib ağlardı.
Bir qız vardı
”Məni niyə doğdun” soruşardı
anasından.
Anasının qatili olacağından qorxardım.
Nəyin dərini çəkdiyini bilməzdim.
yərbəyer etməyə uşağı yox idi,
Qulluq etməyə əri.
Ocaq başında ömrü çürümürdü,
Ancaq nə sirr idisə
Azadlığının qədrini bilmirdi.
Tanrıya hücum çəkirdi:
Məni niyə yaratdın?
Bir qız vardı,
dualarını anlamazdın.
Bilməzdin istəyini.
Siyasətdən danışsan susar,
xoşbəxtlikdən danışsan qorxar,
dindən danışsan coşar,
insandan danışsan deyindərdi.
Dadını çıxar özgürlüyün deyərdim.
Razılaşar, etməzdi.
Bir qız vardı.
Yaşamağı bilməzdi.
Tez-tez”necə yaşayırlar” soruşardı.
Eyni cavabı verərdim:
Olmayançün üzüluncə, olanı yaşa öncə.
Uzaqlara yol gedincə çatır insan.
Ön ciğiri keçməyincə yenisinə
çıxa bilərsənmi?
Susar, bəlkə eşitməzdi.
Bir qız vardı.
Xəyallarda uçdu, uçdu.
Yerə enib yerimədi.

Nələr gördük!
İnsan qəlbi təpikləyən adamlar,
Uşaq qəlbi təpikləyən adamlar.
Ürəyinin lap başına kürsü təpənlər.
Dünyayla aramızda hasar hörənlər.
Yaxşılıq ruhumuzla öpdük,
Ayağımız yerə dəymədən
ayaq döydük ölüməcn.

EŞQSƏNSƏ GƏL

Eşqsənsə üzümdəki yuxusuzluqsan,
Gözümdəki qorxusuzluq.
Eşqsənsə, bilərsən, yatmıram.
Gözləyirəm hər saat
Eşqsənsə gəl çat
Eşqsənsə
hər yerimdə döyüntüsən.
Həyatımı ələk-vələk etsən,
yenə təkimsən.
Eşqsənsə bir ətək yoxluqsan,
Bir qutu məktub,
Hər tütün özləmsən,
Eşqsənsə
büsbütün gözləmsən
Eşqsənsə, gecə-gündüz bir adam
səni doğur ürəyində.
eşqsənsə, söhbətin bu yerində
hönkürtüsən.
Eşqsənsə, ayağım sənə sürünür
Eşqsənsə, ürəyim sənə döyünür.
Eşqsənsə, əmin ol, nə etsən, üzrlüsən.
Hər xəyanətdə bağışlanırsan.
Eşqsənsə, yastığıma yağışlanırsan.

Sən!
Sevgiyə saygım
Sən
Sayğıya sevgim.
Sən...Savaşım,
Sən- Barış sazişim.
Sən
Özümə gəlişim,
Sən
Özümdən gedişim.
Sən!
Ölsəm də yaşamağım...
Sən-
Səhrada dayanacağım.
Sən-
Yolumu azmışlığım...
Sən-Gücsüzlüyüm,
Sən-Ölçü-süzlüyüm,
Sən-
Tutunacaqsız oluşum
Sən-Ağrılı gülüşüm.
Sən
Mənim olanım
Sən
Mənim olmayanım.
Sən
Var-gücüylə özlənə bilənəm.
Sən
Səhrada sevənəm.
Sən...
Özümlə sevişim.
Sən
Zamandan küsüşüm.
Sən
Başımdan çıxan ağlım.
Sən
Gəlmədən gedənim.
Sən
Özümə dediyim nağılım...
Sən
Tapıntı, itkim.
Sən
hardasan, ay itkin?

YAŞAMAĞA BAŞLADIM

Darıxmıram, yaxşıyam
Bu təkliyi xoşladım
Sən üzülmə, yaxşımı?
Yaşamağa başladım.
Təzə güllər əkirəm
Gözləyirəm cücərsin
Tutdan şərab çəkirəm
Yolun düşsə içərsən.
Düzdü, hərdən, gün bitər
Həsretin yaxalayar
Solumdan tutub sıxar
Ruhumu çalxalayar.
Dartınaram yerimdə
Elə güclüdü əli

Olmaz dəyərəm yenə
Anlamaz ki o dəli.
Əlbəyaxa dalaşib
Hərdən də yenilirəm
Həsretinlə boğuşub
Yuxuya da gedirəm.
Belə yaxşıyam ama,
Təklilik xoşuma gəlir.
Bircə məndən soruşma
Gecələrin necədir.
Darıxmıram, yaxşıyam
Bu təkliyi xoşladım
Sən üzülmə, yaxşımı?
Yaşamağa başladım.

QIZIMA YAZILIB

Həyat necə ağırdır, bir bilsən...
Kaş bilməyəsən.
Bilməyəsən dəyə hər şeyimdən keçərəm.
Təki gözəl uzun, ağıllı ürəyin ağrıməsən.
Mən zorla gülməyə də razıyam.
yaşamaq üçün mənə necə lazımsan.
Əllərinin gülüşünə,
qucduğum o balaca bədənə
necə ehtiyacım var.
Mən sənə baxanda dünya unudulur,
bütün dünya susur mən sənə baxanda.
yalanlar, acgözlüklər itir,
mən sənə baxanda dünyam sevinir.
Gözlərimin sevinci, gerçəyi,
arzularımın gələcəyi,
bir gülüşlə hamıya qalib gələnim.
Sevgiyə yoğrulunam, sevgidə bişənəm.
Sənə tapınırım qızım,
sən mənim dinim, sən Tanrım.

Sən elə gəldin
elə bil bütün gedənlər sənə.
Hamının yerinə peşiman gəldin.
Bir də sən
hardansa məni də tapıb gətirdin.
Belə gəldin, başqa cür....

TAPILMAYAN O

Təkliyi qucaqlamaqla keçdi ömrüm,
heç bilmədim bu dünyanın harasında
itdi getdi o adam...
İnanırdım səni duyan kimsə var bu dünyada.
Bəlkə ölüm cavanlaşdı
ona görə gəlmədi?
Bəlkə gəlmək istəyirdi,
amma gələ bilmədi...
Arzuları gözləyərək bitirdim.
Hər gün kiminçünsə bəzənib çıxdın evdən.
Yemək bişirdin hərdən.
Gözlədin.
sən bilirdin hardasa ”O” adam vardı.
Yalnız O tapılmadı.

Təzə güllər əkirəm
Gözləyirəm cücərsin
Tutdan şərab çəkirəm
Yolun düşsə içərsən.
Düzdü, hərdən, gün bitər
Həsretin yaxalayar
Solumdan tutub sıxar
Ruhumu çalxalayar.
Dartınaram yerimdə
Elə güclüdü əli
Olmaz dəyərəm yenə
Anlamaz ki o dəli.
Əlbəyaxa dalaşib
Hərdən də yenilirəm
Həsretinlə boğuşub
Yuxuya da gedirəm.
Belə yaxşıyam ama,
Təklilik xoşuma gəlir.
Bircə məndən soruşma
Gecələrin necədir.
Darıxmıram, yaxşıyam
Bu təkliyi xoşladım
Sən üzülmə, yaxşımı?
Yaşamağa başladım.

Heç yarımçıq sevmədim
Sevdimsə sevdim.
Yarımçıq dost olmadım
Dostamsa dostam.
Aldatmadım insanı
Nəyəmsə buyam.
Güldüm yalançılara
qorxaqlara güldüm.
İnsanı yada, doğmaya bölmədim
İnsandisa insandı.
Dilinə, dininə ayırmadım kimsəni
Dürüstünə saxtasına ayırdım.
Mən qadınam!
Kişi olmağa çalışmadım
Kişidisə kişidi
Qadındisa qadın.

Məni fəth etdin
İstanbul oldum
Gecəyə yaxın
gecəmə yaxın gəldin
Sevdiyim hər şeyə toxundun:
şam işığına,
gün işığına,
sevdiyim hər şeyə yaxın oldun:
kitaba, mahnıya
Səni düşünəndə
yığışırım özümə,
Sən ayrısən
Səni düşünəndə
sığışırım özümə
Sən ayrısən.
Arzularım kimi həzinsən
Adama döndərdin
bu vəhşi qadını
özün də bilmədin.
Sənin hər şeyin olmağa hazıram
sevgilin, dostun, tanışın
Sənin heç nəyin olmağa da hazıram.
Səssizliyinə bayılıram,
bəbəyinin dərinliyindən,
sənin o bəyliyindən
ayılıram
Sənə dalıram,
yox oluram
sevdiyim hər şeyə toxunuram

Ağlaya bilməyəcəm, bağışla
Su dövrü deyil.
Quru bir səhracayam, alqışla,
Sən güclüləri seviridin.
Susuzluğa dözən torpağı,
Öləninə ağı
deməyən qadınları seviridin.
Alqışla, dözüürəm!

Nə ümid istəyirəm,
Nə də şirin ayrılıq.
Bura büsbütün səniz
Bura alaqaranlıq.
Tək gecə deyil Səni
Başqasına aparan,
Günəş altda gəzirəm
axı yenə onunsan.
Bağırır səs içimdə
saxla özünə məni
ayağına zəncirlə
bağla özünə məni.
Azadlıq istəmirəm
acığım tutur ona.
Dişləm-dişləm bitirir
yeyib çıxır sonuma.
Hesab sor, cavab istə
silkelə, coşub ciğir:
”Gözünü çək dünyadan”
deyib, üstümə bağır.
Bədənimi ayırır
Təbiətdən dönərəm.
Ürəyinə çağırırsan
Ayağına gələrəm.
Yeni dəyməzmi buna?
Bağla özünə məni
zəncirlə ayağına.

